

[Einer-Jensen.]

Aar at skabe en større Formue. Det er ikke Kontingenterne alene, de har ikke kunnet magte dette, men det er det øgede Statstilskud, som Loven af 1932 gav os.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte mig, om der ikke var andet i Vejen med deres Lovforslag, end at de, der kom senere, ogsaa skulde have Vinterhjælp. Det har jeg aldeles ikke talt om. Jeg har sagt, at der er den Forskel paa det kommunistiske Forslag og vort, at vort Forslag rækker hele Vinteren igennem, medens det kommunistiske Forslag allerede skærer dem fra, som er blevet arbejdsløse i November, ja, i Oktober Maaned: de faar ikke gennem dette Forslag nogen særlig Hjælp. Vi mener, at vort Forslag er en Vinterhjælp, der strækker sig Vinteren igennem.

Talen om, at de arbejdsløse ikke faar nogen større Understøttelse, er jo fuldkommen urigtig. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ved sikkert, at der gaar i Tusindvis af Arbejdsmænd ude omkring paa Landet, der af Sogneraadene faar fra 7—8—9—10 Kr. om Ugen at leve for og op til en 12—14 Kr. for Familieforsørgere. De faar alle sammen den dobbelte Understøttelse efter dette Forslag.

Søren P. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen erindrer nok, at vi for nogle Aar siden tog en Undersøgelse af, hvordan det laa med Understøttelserne ude omkring i Kommunerne. Vi løb da paa en Kommune ovre paa Fyn, hvor der var radikalt-socialistisk Flertal, og den havde i Efteraaret 1932 Rekord med Hensyn til lave Satsler. Jeg forstod nok Brodden, der skulde være i Argumentationen, men jeg minder altsaa om den Undersøgelse, vi havde dengang.

Det, som jeg har gjort gældende, er, at man ved at gennemføre dette Lovforslag og betragte det som en Del af den nye Lov, de Ændringer, som Ministeren ønsker indført i Arbejdsløshedsloven, i Virkeligheden er med til at forrykke hele det økonomiske Grundlag, som Arbejdsløshedsloven blev til paa, og som 4 Partier enedes om i 1932.

Naar jeg gjorde opmærksom paa, at vi fra vor Side i Landstinget havde erklæret os villige til Forhandling, hvis det skulde vise sig, at der i Tidens Løb var sket Forskydninger, saa at Ændringer var nødvendige, saa viser det kun dette, at vi var villige til at overveje Spørgsmaalet, hvis det skulde vise sig at være paakrævet i de enkelte Tilfælde, og det er jo heller ikke rig-

tig godt for de ærede Medlemmer fra Regeringspartierne, for nogen absolut Trangsarsag kan de ikke paapege, al den Stund Kasserne har ikke ubetydelige Midler at raade over for Øjeblikket.

Spørgsmaalet om Kontingenthjælpen blev af Ministeren besvaret saaledes, at der var brugt i 1934—35 til Kontingenthjælp til Arbejdsløshedskasserne 1 629 000 Kr. — tror jeg, det var. Hvis det Tal er rigtigt, er det jo i alt Fald en Kendsgerning, at Broderparten af Beløbet, godt 1 Mill. Kr., er forvaltet gennem Københavns Kommune-styre, og naar København kan bruge 1 Mill. Kr., kunde der maaske være en lille Smule Grund til at se paa de Aarsager, der har været til den store Kontingenthjælp herinde, hvor de har brugt $\frac{2}{3}$ af det Beløb, der er Tale om.

Jeg vil ellers sige som min Opfattelse, at jeg venter ikke megen Imødekommehed fra Regeringspartierne over for vore Ønsker om en anden Affattelse af Lovforslaget, men derimod kan vi jo mærke paa Forhandlingen, at Regeringspartiernes Folk er ikke saa lidt optaget af de kommunistiske Invitationer til at benytte Magten, som det hedder. Vi har med Interesse hørt den Argumentation, som Regeringspartierne har fremført, og vi kan da huske tilbage til den Tid, da vi fik Skyld for alt det gode, der ikke kom. Naar blot man havde Magten, saa skulde man blot se, hvor Musklerne skulde spille. Jeg maa indrømme, at oven paa de kommunistiske Invitationer forekommer det mig ikke, der er nogen Anledning til at beundre Muskelstyrken. Jeg synes, det hele hænger saadan lidt slapt ned, som man siger, som en Klud, der hænger og dasker for Vinden. De vover ikke at gaa for langt, og de holder ikke af at vedstaa det Ansvar, som de kunde skyde over paa andre i den Tid, de ikke havde Flertal i det andet høje Ting — det er i alt Fald et af Resultaterne af Forhandlingerne her i Dag.

Boeck-Hansen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at jeg sagde nu ikke, at Arbejdsløshedskasserne havde 100 Millioner; jeg sagde henimod 100 Millioner. De havde i Foraaret 80 Mill. Kr., og saa tænkte jeg mig, at de havde lagt noget op i Mellemtiden; men selv om de nu kun har 80 Mill. Kr., saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis de vil komme og hente 20 Mill. Kr. hos mig, saa gaar de for-gæves. Hvis jeg havde saa mange Penge, vilde min fattige Kommune derhjemme, som er socialdemokratisk styret, være lykkelig — men jeg har det ikke.